

RZĘDZICHA (1) *sb f*

a *jasne*.

sg *N* rzedzicha. ◇ [*I* rzedzichą. ◇ *pl N* rzedzichy.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów).

Żona rządząca mężem (podobnie o konkubinie): Więc y to niezláchetna zóná weń [*w męża*] wmowiá/ Iż łobie w Kmotry bierze onego czuryłá. Co fię łámeý podobał y mężnie [= *jak mąż*] záchował/ Zá mężowe pieniądze cáły May gáchował. A rzedzichá fię głupftwem Gośpodárłkim [*tj. męża*] ćiefzy/ Y ná Krzciny fię prośić Páná Kmotrá śpiefzy. *KlonWor* 60; [Niechajże się poczują [*tak jak Jezabel*] dzisiejsze rzedzichy, bowiem przypłacić muszą tyraństwa i pychy. *OtwinPis* 101, 82].

[*Wyrażenie: »pani rzedzicha«: on pierwszy do tego łenat przywiódł/ iż Tyránná z páńftwá y z panią Rzedzichą precz wygnáli* *RotRozm Dv.*]

Cf **RZĘDZIOCHA**

PP